

РЕШЕНИЕ

№ 4488

гр. София, 19.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в
публично заседание на 21.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **8239** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] против заповед № ТРД-15-18/24.09.2010г. на заместник-министър на икономиката, енергетиката и туризма. Ответникът не изразява становище по допустимостта и основателността на жалбата.

След като обсъди доводите, изложени в жалбата, и прецени представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав намира следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването и в законоустановения за това срок. разгледана по същество, тя е и основателна.

Производството по издаване на процесната заповед е образувано по писмо рег. индекс 24-00-115/16.07.2010г. на Министерство на икономиката, енергетиката и туризма (МИЕТ). С писмото е представена административнонаказателна преписка, образувана с акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 2/07.07.2010г., съставен от инспектор в сектор „Икономическа полиция” при ОД на МВР – Р.. В АУАН е посочено, че е съставен за нарушение по чл.57, ал.4 и чл.60, ал.1 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО). Нарушението е описано, както следва: че С. К. А., упълномощен с пълномощно без нотариална заверка от управителя на [фирма] – К. М. К., да представлява дружеството във връзка с проучване, преговаряне и реализиране на сделки (покупки) на отпадъци от черни и цветни метали (ОЦЦМ), с лек автомобил ВАЗ 2105 с рег. [рег.номер на МПС] извършва търговска дейност, като изкупува ОЦЦМ в

[населено място], без да притежава регистър на покупките и вноса на ОЦМ и да отразява сделките в него, както и липсват покупко-изплащателни разписки за тях. Същите обстоятелства, както и намерените количества ОЦМ, са описани и в приложения в преписката констативен протокол от 26.05.2010г. В свои обяснения от 07.07.2010г. управителят на дружеството – жалбоподател е посочил, че С. А. не работи по трудов договор с дружеството, а е упълномощен да представлява последното в преговори и реализиране на сделки.

Въз основа на посочените документи от административнонаказателната преписка издателят на оспорения акт е приел, че е нарушено изискването на чл.57, ал.5 ЗУО, съгласно която разпоредба не се допуска извършване на търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали чрез упълномощаване освен в случаите, когато търговецът се представлява от упълномощен негов служител, назначен с трудов договор. Поради това и на основание чл.59, ал.1, т.2, б.”е” ЗУО (в приложимата редакция от ДВ бр.41/2010г.) административният орган е постановил отнемане на лиценз № 624/2007г., издаден на дружеството – жалбоподател.

От приетото по делото заключение на съдебно-графическа експертиза, което съдът в настоящия състав възприема изцяло като обективно, компетентно и неоспорено от страните, се установява, че в горепосоченото пълномощно, приложено в преписката, подписът за упълномощител не е на управителя на дружеството – жалбоподател; установени са съществени и достатъчни по обем различия. Следователно, опроверган е фактът на упълномощаване на С. А. от управителя на дружеството – притежател на лиценза за търговия с ОЦМ. Единственият друг източник, въз основа на който е формиран изводът за извършване на търговия от пълномощник на дружеството, са обясненията на неговия управител от 07.07.2010г. С оглед чл.40, ал.2 АПК, доколкото са дадени в хода на административнонаказателното производство, при преценката на обясненията следва да бъде взета предвид разпоредбата на чл.84 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), препращаща към правилата на Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Тълкуването по аналогия съобразно чл.46, ал.2 от Закона за нормативните актове налага извода, че доказателствената сила на тези обяснения следва да бъде преценявана съобразно чл.116 НПК; това е така, тъй като дадените в производството по ЗАНН обяснения имат характера на тези по раздел II на Глава тринадесета на НПК – „Гласни доказателствени средства. Обяснения на обвиняемия”. Следователно, предвид посочената разпоредба на чл.116 НПК, приложените в преписката обяснения сами по себе си не съставляват доказателство за изложените в тях обстоятелства, макар те изцяло да очертават фактическите основания за приложението на чл.59, ал.1, т.2, б.”е” ЗУО (в приложимата редакция) – а именно, че управителят на дружеството е бил възложил извършването на търговска дейност (преговори и сделки) на упълномощено лице. Предвид опровергаването на автентичността на подписа на упълномощителя, съгласно приетото по делото заключение на експертизата, следва да се приеме, че релевантният факт на упълномощаването не е доказан.

Процесната заповед е издадена в установената форма и от лице, надлежно овластено да постановява актове от вида на оспорения с представената по делото заповед № РД-16-801/15.09.2009г. на министъра на икономиката, енергетиката и туризма. Възлагането е допустимо, съгласно чл.59, ал.1 ЗУО.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № ТРД-15-18/24.09.2010г. на заместник-министър на икономиката, енергетиката и туризма.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: